

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Igora Burgera a sudcov JUDr. Milana Lipovského a JUDr. Jany Serbovej na neverejnom zasadnutí 26. februára 2013 v Bratislave v konaní o európskom zatýkacom rozkaze, o sťažnosti vyžiadanej osoby **L. R.** proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave zo 14. februára 2013, sp. zn. 5Ntc 2/2013, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť vyžiadanej osoby **L. R. sa z a m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e

Predsedníčka senátu Krajského súdu v Trnave na základe návrhu prokurátorky Krajskej prokuratúry v Trnave zo 14. februára 2013, sp. zn. 2KPt 16/13, uznesením zo 14. februára 2013, sp. zn. 5Ntc 2/2013, podľa § 15 ods. 1 zákona č. 154/2010 Z. z. o európskom zatýkacom rozkaze (ďalej len „zákon o EZR“) vzala vyžiadanú osobu **L. R.**, nar. **X. v B.**, trvale bytom **B.**, prechodne bytom **D. č. X.**, občana Slovenskej republiky, do predbežnej väzby na základe európskeho zatýkacieho rozkazu Štátneho zastupiteľstva Eisenstadt, Rakúska republika, zo dňa 23. januára 2013, sp. zn. 9ST 207/12P-1, vydaného na účely trestného stíhania vyžiadanej osoby z dôvodu spáchania trestného činu krádeže a vlámania podľa § 127, § 129, § 130 Trestného zákona Rakúskej republiky. Väzba začala plynúť dňom 13. februára 2013 od 10.15 hod. a bude sa vykonávať v Ústave na výkon väzby v Leopoldove.

Proti tomuto uzneseniu vyžiadaná osoba **L. R.** zahlásil do zápisnice o jeho výsluchu sťažnosť. V jej písomnom odôvodnení podanom prostredníctvom obhajcu namietal nezákonnosť napadnutého uznesenia. Poukazoval na skutočnosť, že sa nikde neskrýval, žil riadnym a bezúhonným spôsobom života, staral sa o svoju rodinu a pracoval. Za tejto situácie teda nebol daný dôvod na predbežnú väzbu. Zároveň poukazoval na to, že dokumenty zaslané

z Rakúska neboli dostatočne zrozumiteľné a určité, najmä z nich nie je zrejmé, na základe akých konkrétnych skutočností by mal byť vydaný do Rakúskej republiky. Podľa jeho názoru návrh na vzatie do predbežnej väzby síce obsahoval záznam, tento však nespĺňal podmienky v zmysle ustanovenia § 3 písm. l/ zákona o EZR. Tiež namietal, že súd nedostatočným spôsobom zdôvodnil potrebu vzatia do predbežnej väzby. Vzhľadom na uvedené žiadal, aby najvyšší súd zrušil sťažnosťou napadnuté rozhodnutie a prepustil ho na slobodu.

Na základe podanej sťažnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému bola sťažnosť podaná a konanie predchádzajúce tomuto výroku a zistil, že sťažnosť vyžiadanej osoby Ľ. R. nie je dôvodná.

Z predložených písomných materiálov vyplýva, že 23. januára 2013 bol pod sp. zn. 9ST 207/12P-1, vydaný európsky zatýkací rozkaz Štátnym zastupiteľstvom Eisenstadt v Rakúskej republike na štátneho občana Slovenskej republiky Ľ. R., a to za účelom jeho trestného stíhania pre trestný čin krádeže a vlámania podľa § 127, § 129, § 130 Trestného zákona Rakúskej republiky, ktoré mal spáchať v čase od 20. januára 2012 do 30. marca 2012.

Ľ. R. bol zadržaný 13. februára 2013 o 10.15 hod. v Dunajskej Strede príslušníkmi Policajného zboru v Dunajskej Strede (č.l. 2) a 14. februára 2013 podala prokurátorka Krajskej prokuratúry v Trnave na Krajský súd v Trnave návrh na jeho vzatie do predbežnej väzby (č.l. 1). Na podklade tohto návrhu rozhodla predsedníčka senátu uvedeného súdu po predchádzajúcom výsluchu menovaného (č.l. 21-23) o jeho vzatí do predbežnej väzby.

Podľa ustanovenia § 18 ods. 1 zákona o európskom zatýkacom rozkaze proti rozhodnutiu o väzbe je prípustná sťažnosť, odkladný účinok má len sťažnosť prokurátora proti rozhodnutiu o prepustení osoby z väzby, ak súčasne bola podaná sťažnosť prokurátora proti rozhodnutiu súdu o výkone európskeho zatýkacieho rozkazu.

Podľa ustanovenia § 15 ods. 1 zákona o európskom zatýkacom rozkaze účelom predbežnej väzby je zabezpečiť prítomnosť zadržanej osoby na území Slovenskej republiky, pokiaľ orgán štátu pôvodu, ktorý má záujem na jej vydaní, nepredloží originál európskeho zatýkacieho rozkazu s prekladom do štátneho jazyka, ak sa preklad vyžaduje.

Podľa ustanovenia § 15 ods. 2 zákona o EZR sudca krajského súdu je povinný do 48 hodín od prevzatia zadržanej osoby a od doručenia návrhu prokurátora na vzatie do predbežnej väzby túto osobu vypočúť a rozhodnúť o jej vzatí do predbežnej väzby, alebo ju prepustiť na slobodu. Dôvodmi väzby podľa všeobecného predpisu o trestnom konaní nie je pritom viazaný. Ak sudca rozhodne, že sa zadržaná osoba ponecháva na slobode, súčasne môže rozhodnúť o uložení primeraných opatrení alebo obmedzení na zabránenie, aby nedošlo k zmareniu účelu tohto konania podľa všeobecného predpisu o trestnom konaní, ktorý sa použije primerane.

Podľa ustanovenia § 15 ods. 5 zákona o EZR predbežná väzba nesmie trvať viac ako 40 dní odo dňa zadržania osoby. Sudca krajského súdu na návrh prokurátora vykonávajúceho predbežné vyšetrovanie môže rozhodnúť o prepustení osoby z predbežnej väzby aj pred uplynutím tejto lehoty.

Najvyšší súd Slovenskej republiky zistil, že krajský súd pri rozhodovaní o návrhu prokurátorky krajskej prokuratúry na vzatie vyžiadanej osoby L. R. do predbežnej väzby, postupoval v súlade s uvedenými zákonnými ustanoveniami. S jeho závermi sa najvyšší súd stotožňuje a v ďalšom na ne odkazuje.

Pokiaľ ide o námietku ohľadom nezrozumiteľnosti a neurčitosti záznamu, na základe ktorého bola vyžiadaná osoba L. R. vzatý do predbežnej väzby, najvyšší súd poukazuje na poslednú vetu ustanovenia § 15 ods. 2 zákona o EZR, podľa ktorého, ak v čase rozhodovania o predbežnej väzbe nie je k dispozícii európsky zatýkací rozkaz, sudca krajského súdu rozhoduje na návrh prokurátora, ku ktorému je pripojený záznam podľa § 3 písm. l/. Podľa § 3 písm. l/ zákona o EZR na účely tohto zákona sa rozumie záznamom súbor údajov vložených príslušným orgánom členského štátu do Schengenského informačného systému na základe rozhodnutia príslušného justičného orgánu štátu pôvodu. V predmetnej veci sa tento záznam nachádza na č.l. 3-5 trestného spisu a obsahuje všetky údaje požadované v zmysle § 3 písm. l/ zákona o EZR.

Najvyšší súd Slovenskej republiky nezistil dôvod pre zmenu prvostupňového uznesenia a sťažnosť vyžiadanej osoby L. R. podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. ako nedôvodnú zamietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 26. februára 2013

JUDr. Igor B u r g e r , v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová